

μεγάλην ἐξώπορταν τοῦ ξενοδοχείου, ἐστέκετο μία νέα γυνίκα σκεπασμένη με γοῦναν μεταξωτὴν τοῦ ταξιδίου· μικρὸν τὸκ στολισμένον με πτερᾶνδεδείκνυε τελειότατον ὡσεὶδὲς πρόσωπον, θαμπόασπρον. Με ὀφθαλμοὺς στηριγμένους ἐπὶ τῆς Αἰλιαν, τὴν ἐβλεπε νὰ πλησιάζῃ μαζὺ με τὸν Ροβέρτον. Ἐκεῖνος ἀπησχολημένος ἀπὸ τὴν συνδιαλέξιν του, ἐπροχώρει ἀφηρημένος τόσον ὥστε δὲν παρετήρησε τὴν ταξιδιώτιδα, παρὰ μόνον ὅταν ἐκείνη, κρατοῦσα πάντοτε γύρω της τὰς μεγάλας πτυχὰς τοῦ ἐπανωφορίου της, τοῦ ἐκράζε με φωνὴν σχεδὸν δηκτικὴν :

— Καλημέρα, Ροβέρτε,

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Τὰς περισσοτέρας ἀσθενείας μας τὰς χρεωστοῦμεν εἰς τὴν ὑγρασίαν ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτῆς μορφάς. Ἡ ὑγρασία τοῦ οἴκηματός μας εὐθύνεται διὰ τὸ ἐν τρίτον τῶν ἀσθενειῶν, αἱ ὁποῖαι μαστίζουσιν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀλλὰ πῶς ν' ἀνγνωρίσωμεν τὸν σχεδὸν πάντοτε ἀόρατον τοῦτον ἐχθρόν;

Γαλλικὴ ἱατρικὴ ἐφημερίς προτείνει μέσον τὸ ὅποῖον, μᾶς φαίνεται ἀρκετὰ πρακτικόν. Θέλετε νὰ ἐννοήσητε ἂν τὸ οἶκημά σας εἶναι ὑγρόν;

Κλείσατε τὰ παρὰθύρα καὶ τὴν θύραν διὰ νὰ ἐμποδίσῃτε τὸν ἐξωτερικὸν ἀέρα νὰ εἰσδύῃ. Θέσατε εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου χίλια γραμμάρια πρὸ ὀλίγου ἀποσθεθείσης ἀσθέστου, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀπορροφᾷ τὴν ὑγρασίαν. Ἐὰν μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἡ ἀσθέστὸς γίνῃ βαρυτέρα κατὰ ἐν ἑκατοστὸν δηλαδὴ ἐὰν ζυγίσῃ 10 γραμμάρια περισσότερον, τὸ δωματίόν σας εἶναι νοσῶδες.

Εὐφρὺς τὸ μέσον. Ὁ παπποῦς μου ἔκαμε τὴν ἰδίαν δοκιμὴν με τὸ ἄλλας, τὸ ὅποῖον εἶναι ἐπίσης ὑγροσκοπικὸν καὶ προχειρότερον, ἀλλὰ δὲν ἤξευρε τρόπον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑγρασίαν, ἀφοῦ τὴν ἀνεκάλυπτε. Ὡς φαίνεται δὲ καὶ τὸ γαλλικὸν φύλλον δὲν εἶναι περισσότερον προσδευμένον ἀπὸ τὸν παπποῦ μου, ἀφοῦ δὲν μᾶς λέγει πῶς νὰ θεραπεύσωμεν τὴν ὑγρασίαν.

Ἐγὼ προτείνω εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ ἀλλάζουσιν οἶκημα, εἰς δὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ... μὴ κάμουν ποτὲ αὐτὴν τὴν δοκιμὴν.

* *

Εἶναι πειραματικῶς ἀποδειγμένον, ὅτι ὁ ἀήρ καὶ τὸ ὀξυγόνον γίνονται ρευστά. Ἡ βιομηχανία τὸ ἤκουσε, ἐσκέφθη καὶ σήμερον πλησιάζει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης.

Ὁ κ. Linde ἐπενόησε τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ὥραν ἐν κυβικὸν μέτρον ἀέρος, ἐμπεριέχοντος περὶ τὰ 70 ο.ο. ὀξυγόνου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέσον τῆς ρευστοποιήσεως τοῦ ἀέρος δὲν εἶναι πολυδάπανον, θὰ δυνάμε-

θα νὰ ἀγοράζωμεν φιάλας ρευστοῦ, γαλαζίου χρώματος, ἐμπεριέχοντος σχεδὸν 70 ο.ο. ὀξυγόνου ἀντὶ 21 ο.ο. τὸ ὅποῖον εὐρίσκομεν εἰς τὴν ἀέρα.

Θὰ ἀρχῇ νὰ ἀνοίγωμεν μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς φιάλας, τὰς ὁποίας ἐγέμισαν ἐπὶ ὄρους ἢ εἰς τὴν ἀκροθαλασίαν διὰ νὰ ἔχωμεν καθαρὸν ἀέρα εἰς τὰ δωματίά μας.

* *

Τὸν Ponson du Terail τὸν ἀπεθανάντισαν εἰς τὴν πόλιν μας οἱ μεταφρασταὶ του. Ἀμφιβάλλω, ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ μὴ ἀνγνωσάντες τὸν Ροκαμβὸλ (χάριν τοῦ ὁποίου κ' ἕνας δικός μου παρ' ὀλίγον ἐγένετο συγγραφεὺς καὶ διὰ τοῦτο σήμερον νομίζει, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλῇ ἀποθνεγματικῶς διὰ τὴν φιλολογικὴν μας κίνησιν).

Ὅταν ἤμουν παιδί τὸν κατέτρωγα! Θεέ μου! Τί παρκαμυθῆς αὐτὸς ὁ εὐλογημένος Ponson du Terail! Ἡρώας θέλεις; Σ' αὐτὸν θὰ τοὺς εὔρης. Φαντασθῆτε, ἐνθυμούμαι ἕνα ἥρωά του—ἡ μίαν ἥρωίδα του, ἀδιάφορον—ὁ ὁποῖος ἐταξείδευσε με μέσα λησμονηθείσης ἐποχῆς, ἴσως με βωδάμαζο, ἀπὸ τὰ Παρίσια εἰς τὸ Λονδὶνον κλεισμένος χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ εἰς κιβώτιον (Ἄν ἦτο κανένας ἀπὸ τοὺς φιλόλογους καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ κιβωτίου: «Echantillon sans valeur» διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς τελωνειακὰς διατυπώσεις, τί νόστιμο ποῦ θὰ ἦτο!)

Αὐτὲς λοιπὸν ὁ παρκαμυθῆς, εἶδε με τὴν φαντασίαν του τὴν ζωηράν, ἀλήθειαν σήμερον πειραματικῶς ἀποδειχθεῖσαν.

Ὁ κ. J. Rogers ἀτενίζει ἀσκαρχομυκτὶ ἐπὶ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας ἀντικείμενον, τοποθετημένον ἐν πλήρει φωτί. Ἀφαιροῦσι τὸ ἐν λόγῳ ἀντικείμενον καὶ τὸ ἀντικαθιστῶσι διὰ φωτογραφικῆς πλακῆς, τὴν ὁποίαν ἐξακολουθεῖ ἀτενίζων ἐπὶ εἴκοσι λεπτά. Κατόπιν κάμουν τὴν φωτογραφικὴν ἀνάπτυξιν τῆς πλακῆς καὶ φαίνεται ἐπ' αὐτῆς καθαρῶς ἀπεικονισμένον τὸ ἀντικείμενον.

Τί ἄρα γε νὰ συνῆθῃ; Ἡ εἰκὼν τοῦ ἀντικειμένου ἐχάρχθη τοσοῦτον ἀναμφισβητήτως ἐπὶ τοῦ ἀμφιβλήστρουειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἀμερόληπτος φωτογραφία ἐπιβεβαίωσεν τὸ πρᾶγμα.

Καὶ ὁ Ponson du Terail;

Εἰς μίαν μυθιστορίαν του φονεύουσιν ἕνα Ἴρλανδόν. Ἐρχεται ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ θυματουργὰ πρόσωπα, τὸ ὅποῖον ἐνδιαφέρεται ν' ἀνακαλύψῃ τὸν δολοφόνον. Τὸ πρᾶγμα ἀπλούστατον. Χύνει σταγόνας τινὰς εἰς τοῦ πτώματος τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀνοίγονται, ὑπερμέτρως ἐξογκοῦμεναι, καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῶν φαίνεται καθαρῶτα τὸ μέρος τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὁ δολοφόνος κρατῶν τὴν αἵμοσταγὴ μάχαιράν του...

Τὸ παράδοξον εἶναι ἡ σύμπτωσις τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἐν Λονδίνω, ἀκριβῶς δηλαδὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ μυθιστοριογράφος μας ἔκαμε νὰ ὀρᾷ τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον.

N. Θ. Φ.

